

Cântare asupra lui Lucifer

Flavius Laurian Duverna

Cântare asupra lui Lucifer

(Cuprinde Isaia 14. 4 - 21.)

Motto:

„ Iar când îți va da Domnul odihnă după
ostenelele și frământările tale, și după
aspra robie care a fost pusă peste tine,
atunci vei cânta cântarea aceasta asupra
împăratului Bablonului, (Lucifer) și
vei zice:” Is. 14. 3 - 4.

Iată asupritorul nu mai este, asuprirea a-ncetăt
Căci Domnul a frânttoiagul celui rău și apostat,
Toiagul care-n urgia lui lovea cu ură popoarele
Prin lovituri fără răgaz și spărgându-le hotarele!

Tot pământul se bucur-acum de pace și odihnă!
Izbucnesc toți oamenii-n cântece vesel-e-n tihă,
Căci acel, care în mânia lui, supunea neamurile
Nimicit e-n întregime, distrugându-se planurile.

Până și chiparoșii, și cedrii din Liban, se bucură
Și zic: „De când ai căzut, nimeni nu ne scutură!”
Locuința morților se mișcă până-n adâncurile ei
Ca să te primească la sosire, pe un drept temei!

Ea trezește înainte umbrele negre ale adâncului,
Ea trezește îndată pe toți mai marii pământului,
Și ridică de pe scaunele lor de domnie, imediat,
Pe toți împărații neamurilor care te-au ascultat!

Toți iau cuvântul vrând să-ți spună, ca-ntră doi:
„Și tu ai ajuns însfârșit, iată, fără putere ca noi!”
Strălucirea ta s-a stins și ea în locuința morților,
Cu tot alaiul tău cel mare prin sunetul alăutelor!

Cum ai căzut tu din cer, o, Luceafăr strălucitor!
Cum ai fost doborât tu la pământ, fiu al zorilor!
Tu, biruitorul neamurilor care ziceai în inima ta:
„ Mă voi sui în cer, și peste nori, îmi voi ridica

Scaunul de domnie, după cum am năzuit mereu,
Așezându-l mai pe sus de stelele lui Dumnezeu!

POEZII ONLINE

Și voi ședea... pe muntele adunării Dumnezeilor
La capătul de miază-noapte, în focul scânteilor!

Și voi fi ca Cel prea Înalt, sus pe vârful norilor!"
Dar ai fost aruncat în adânc în locuința morților,
Și-n adâncimile cele îngrozite-ale mormântului,
Căci ai sfidat și legi și-orânduirii, ale Cuvantului!

Cei ce te văd astfel, se uită țintă și mirați la tine
Te privesc, gândesc și zic: nimic nu-ți aparține!
Acesta este Lucifer, care făcea să se cutremure
Pământul, zguduind împărății ca ele să tremure,

Care prefăcea lumea-n pustie, cetățile nimicind?
Care nu da drumul prinșilor de război amăgind?
Toți împărății neamurilor, prin suflarea vântului
Se odihnesc cu cinsti, fiecare în mormântul lui,

Dar tu ai fos aruncat departe de mormântul tău!
Ca un ram disprețuit, care să se piardă, în hău,
Ca o pradă luată în forță, dela învinsii în bătălie,
Dela niște oameni, ce-au căzut, răpuși de sabie.

Tu ai fost aruncat pe pietrele unei gropi săpate
Nu ești unit cu ei în mormânt, ci pus de o parte,
Căci și-ai nimicit țara, și și-ai prăpădit poporul
Și nu se va mai vorbi niciodată, de Nimicitorul!

Flavius Laurian Duverna
08 mai 2009